

Referat Rotary 03.11.2008

Novembers første møte gikk i et av hotellets dypereliggende lokaler. Litt tynt oppmøte ble således kompensert av fortettet kjellerstemning.

Presidenten dro gjennom rutineposter som: fødselsdager og kommende møter. Ros vanket det til Espen og Hans-Arne m.fl. som hadde sørget for fin mottakelse av utvekslingsungdommer i samspill med RT/Ladies Circle.

Øistein B. Larsen orienterte kort om fundrasing til Uganda; Kampala i samarbeid med Rotary Foundation. Distriktet går innmed 10 000 kr. Når alle bidragene slås sammen er 26100 \$ på plass. Pengene går til bl.a. PC-utstyr; solcellebasert strømforsyning; lærebøker og vannforsyning.

Tobias Brodtkorb dro en underfundig tre-minutter, der han sammenlignet særtrekk ved The Haggis Society of Norway med Rotary. Tobias står som medlem i begge forsamlinger, må vite! Siden The Haggis Society of Norway har et gastronomisk forankringspunkt i en skotsk nasjonalrett, er formål og agenda noe annerledes enn for Rotary. Men trass i forskjellene fant Tobias pussige paralleller mellom statutter, rekrutteringsgrunnlag og ikke minst ufordringen knyttet til snittalder og nyrekruttering (!).

Beint Saaghus holdt et ego-foredrag slik bare en prest kan gjøre det: engasjerende fremført av en person med talegaver og unike opplevelser fra et helt spesielt yrke. Beint krydret alvoret med humor og selvironi.

Han begynte historien med fornavnet sitt og fortalte at omgivelsene fleipet med at fikk "Beint" en lillebror, så måtte vel han lyde navnet "Skakk"! På toppen av det hele vanket også en del juling på "prestesønnen" i tidlige barneår. Noen skal ofte herse med den som stikker seg litt ut. Men på motgang vokser man. Og de mange gode minnene fra barndommen var og er de viktigste.

Med fødested Madagaskar; oppvekst i Kristiansand og Mandal og med røtter i Setesdalen; en sterk felleskapsfølelse fra arbeidsinnsats på familiegårdsbruk; hardt, fysisk produksjonsarbeid for Norwegian Contractors under studietiden; teologisk embetseksamen i Stavanger; en tøff læringskurve som feltprest i Forsvaret; filologi-opphold i Frankrike og en retur til Madagaskar i en periode senere i livet – så har Beint fått sett både folk – og verden – fra ulike ståsteder. Det har gitt ham perspektiv for å utøve prestegjeringen. Å møte mennesker i krevende stunder preget både av livsglede og sorger, er en spesiell del av jobben for en prest. Det profesjonelle perspektivet gir imidlertid ingen helgardering mot det å selv bli rammet av livstragedien. Når døden tar fra en noen i den nærmeste familie, slik også Beint har opplevd, blir presten, som alle oss andre, først og fremst et sørgende menneske. Gjennom selvopplevd sorg lærer man at det å bearbeide lidelse er en svært individuell og langvarig prosess.

Med glimt fra både familiesiden og prestelivet og yrkesopphold som spenner fra drabant-bylivet i Groruddalen og til provinsielle Holmestrand, ga Beint tilhørerne et nyansert innblikk i rollen – og jobben – som det å være prest er. Han sa at noen kolleger prøver av begrense arbeidsflaten ved å legge den innenfor en 9 til 4-ramme. Det synes Beint selv er umulig. Å være prest blir en rolle man alltid har med seg; en livsstil, mente han. Og så la han til, med glimt i øyet, at å dyrke denne livsstilen i nettopp Holmestrand, absolutt har sine gode sider!

Referent: Ivar Jon Tunheim